

[Gade]

det jo rigtigt nok. Det er bedre end Kommissionens oplæg økonomisk set for Danmark, men det er nok lidt af et trick, og det er nok noget, der ikke gør ret mange landmænd specielt trygge, når landbrugsministeren kun understreger den del af det, for selvfølgelig er der samtidig tale om en økonomisk dårligere stilling for dansk landbrug sammenlignet med den situation, der gælder nu, hvor landbruget selv siger 1 mia kr. Vi kan skændes om tallene, men altså en ret stor forringelse.

I SF har vi længe kritiseret EFs landbrugsordninger. Derfor kommer det ikke som nogen overraskelse, at de meget højt opreklamerede økonomiske fordele for dansk landbrug ved EF-medlemskabet er på retur. Jeg forstod også, at ministeren lagde vægt på, at grunden til, at det var så vigtigt at indgå dette forlig, var at bevare restitutionerne, eksportstøtten, men af ministerens redegørelse ses det klart, at han selv forudser, at disse restitutioner på lidt længere sigt mindskes eller måske ligefrem forsvinder. Derfor kan man sige, at det er en kortsigtet såkaldt fordel, man har satset på her. Vi må vel se helt klart i øjnene, at den økonomiske fordel ved EF-medlemskabet er kraftigt på retur, og jeg synes også, alle udtalelserne her tyder på det.

Vi skal tage som udgangspunkt, at det er ud fra det, at dansk landbrugs fremtid skal tilrettelægges. Det eneste bekymrende er, at det tilsyneladende varer uendelig tid, inden kornprisen virkelig kommer ned i EF, og det er jo en af de virkelig grimme ting i EFs landbrugspolitik. Det har været med til, at vi har fået et for højt omkostningsniveau, og det er en af grundene, som hr. Duetoft rigtigt har påpeget, til, at dansk landbrug, i hvert fald mange af bønderne, ikke har fået særlig meget ud af EF-medlemskabet og ikke nær så meget, som det var opreklameret.

I det hele taget synes jeg, at den måde, som landbrugsministeren tager denne debat på, mere tyder på, at regeringen er rådvild. Hvis vi lægger mærke til, hvad der er sagt fra de partiers ordførere, som dækker regeringen – fra hr. Arne Bjerregaards udtalelser, hvor han lægger vægt på, at han er enig i husmændenes oplæg om strukturen, og til hr. Rønholts indlæg, som helt er i den anden grøft, og som ligger i forlængelse af det, som formanden for landbrugsudvalget har sagt måske nok lidt mere åbent om, at der er

brug for andre selskabsformer i dansk landbrug, hvor han faktisk mente aktieselskaber – så har vi i det spil en regering, der ikke ved, hvad den vil på strukturuområdet. Landbrugsministeren repræsenterer venstre, og jeg følte også, at venstre ikke ved, hvad det vil. Derfor har vi fået en redegørelse, som er en laden-stå-til-redegørelse. En laden-stå-til er det samme, som at markedskræfterne kører, og det vil sige, at industrilandbruget nærmer sig med alle de vanskeligheder, der ligger for planlægning i det. Skal vi bevare de små landsbyer for miljøet?

Et par ord om miljøet, hvor landbrugsministeren var sådan lidt flot og sagde, at man slet ikke havde haft brug for de miljøbevidste. Det var overhovedet ikke på grund af den diskussion, at der nu er en større forståelse. Det er ikke min opfattelse. Jeg tror nok, at bl.a. det forslag, som SF har fremsat omkring nitratforurening, har ramt ned i velerhvervede rettigheder i dansk landbrug, fordi man mente, at man kunne bare producere og gøre, som det passede én. Det er en af de ting, som der nu er en stigende forståelse for – og heldigvis også i landbrugs kredse – ikke kan fortsætte.

Til sidst vil jeg sige, at det bekymrer mig, at landbrugsministeren måske ligger for meget under for det, man kunne kalde toppen i landboforeningerne og i dansk landbrug, som på mange måder efter vores opfattelse er ligeglade med strukturudviklingen, idet de har allieret sig med de brug, der går bedst. Jeg synes, det er vigtigt, at man tager et opgør også med dele af dansk landbrug, som ukritisk kører videre, og som ikke helt vil se virkeligheden i øjnene og er indstillet på en strukturudvikling uden styring.

Ove Jensen (FP):

Angående landbrugsforliget i EF forsvarede landbrugsministeren kvotaordningen med, at vi må tilpasse os markedet. Landbrugsministeren tilføjede, at det gjorde vi også i Dansk Pelsdyravlerforening med produktionen af pelsskind. Til det sidste vil jeg sige, at vi i Dansk Pelsdyravlerforening tilpasser os markedet ved at producere den vare, som forbrugerne ønsker, og som kan afsættes, men vi tilpasser os ikke markedet ved at begrænse produktionen med kvotaordninger. Tværtimod har vi de sidste seks år fordoblet